

anderledes, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaae en *Ændring* med Hensyn til Udtrykkene: „*Stilling og Bevægelser*“, hvorved jeg haaber, at den *Forklaring*, som de ærede *Ministre* have lagt i *Loven*, maa blive utvivlsom. Jeg har derhos tilladt mig at foreslaae, at fra dette *Forbud* skulde ogsaa være undtaget *Efterretninger*, som vare meddeelte efter fremmede *Blade*. Jeg haaber, at det ikke behøver nogen nærmere *Forklaring*, og skal derfor kun tillade mig at anbefale mine *Forslag*.

Justitsministeren: I Anledning af de stillede *Ændringsforslag* skal jeg tillade mig et Par *Bemærkninger*. Den ærede *Forslagsstiller* har ganske rigtig opfattet *Ændringerne* under første *Behandling* med Hensyn til „forestaaende og forventede *Krigsforetagender*“; videre end til hvad han anførte, gif selvselgelig ikke *Udtalelserne* om det *Fremtidige*, hvilket ogsaa ligger i den hele *Maade*, hvorpaa de forskjellige *Udtryk* i *Paragrafen* ere stillede til hinanden. Det hedder først: „om forestaaende eller forventede *Krigsforetagender*“ og derefter „om vore *Troppers* *Styrke*, *Stilling* o. s. v.“ Det er altsaa noget ganske *Nyt*, der begynder der, og det kunde vistnok heller ikke let falde *Nogen* ind at betragte *Sagen* saaledes, at *Forbudet* kun skulde angaae forestaaende eller forventede *Stillinger* af vore *Tropper*. Medens det saaledes er givet, at *Krigsforetagenderne* omtales som forestaaende eller forventede, og navnlig saaledes, at der, som det ogsaa stærkt er blevet udhævet fra min *Side*, ikke kan være *Tale* om at forhindre en *Kritik* af, hvad der allerede er foregaaet, saaledes er det ogsaa klart, at *Lovens* Hensigt ikke fyldestgøres, naar *Forbudet* imod *Veretninger* om vore *Troppers* *Styrke*, *Stilling* og *Bevægelser* begrænses paa den anførte *Maade*. Det er mig ikke ganske klart, hvad der egentlig er tilfiet ved *Ændringsforslagene*, men jeg troer dog efter de *Udtalelser*, som have fundet *Sted* fra den ærede *Forslagsstiller*s *Side*, at de skulle indeholde en *Begrænsning* i Henseende til *Tidspunktet* for saadanne *Meddelelser*. Det forekommer mig, at *Ændringsforslagene* i saa *Fald* ikke ere heldige i at udtrykke den *Tanke*, som den ærede *Forslagsstiller* har villet fremstille, thi naar det

efter det første *Ændringsforslag* vil komme til at hebde, at man ikke maa meddele *Efterretninger* om den *Stilling* som vore *Tropper* paa den givne *Tid* indtage, ligger det nær at spørge, hvad der egentlig forstaaes ved disse *Udtryk*: „den *Stilling*, de paa den givne *Tid* indtage“. Skal det være: paa den *Tid*, da *Veretningen* meddeles? Men om end dette ligger deri, troer jeg dog, at *Enhver* vil indrømme, at disse *Udtryk* „paa den givne *Tid*“ i sig selv ere meget usikre, og ialtsald ville de være ganske uforholdne, da det ligger i *Begrebet* om *Troppers* *Stilling*, at det er netop den *Stilling*, der eksisterer paa den *Tid*, da der er *Tale* om *Stillingen*. Endnu uheldigere er den *Ændring*, der er foretagen, forsaavidt angaaer den nærmere *Betegnelse* af *Bevægelserne*. Det skulde nemlig hebde: *Troppers* *iebliffelige* *Bevægelser*“, men man vil vistnok indrømme, at dette *Udtryk* „iebliffelige *Bevægelser*“ efterlader noget meget uklart og usikkert. Læste man det uden at det stod i *Forbindelse* med, hvad der forøvrigt staaer i *Lovudkastet*, vilde det ganske sikkert paa mig gjøre det *Indtryk*, at der var *Tale* om *Bevægelser*, som foregik temmelig hurtigt, medens der ganske vist her er tænkt paa, at det skulde være *Bevægelser*, som for *Diebliffet* finde *Sted*. Men uden at tale om, at dette *Udtryk* ikke heller vil være tilstrækkelig betegnende, vil netop den forskjellige *Maade*, hvorpaa der kan være *Spørgsmaal* om *Opfattelsen*, ogsaa være til *Hinder* for, at *Ændringsforslaget* kan vedtages. Jeg troer, at i det Hele vil *Ændringsforslaget*, langtfra at virke til at gjøre *Loven* tydeligere, eller dens *Anvendelse* sikrere, netop lede til det modsatte *Resultat*. — Det andet *Ændringsforslag* gaaer ud paa at sætte i *Klasse* med *Krigsministeriets* *Meddelelser* de *Veretninger*, som gives i fremmede *Blade*. Dette er en meget anseelig *Plads* at indrømme disse *Veretninger*, men affeet fra det *Formelle*, som det dog vilde være lidt besynderligt ganske at overse i *Loven*, ved paa denne *Maade* uden *Vibere* at stille de fremmede *Blade* ved *Siden* af *Krigsministeriet* med Hensyn til, hvad der kunde være *Spørgsmaal* om at meddele, troer jeg ogsaa, at dette i *Anvendelsen* kan have *Ulemper* med sig. Skulde man uden *Vibere* kunne paasthyde som *Und-*